

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/118/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715011107
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715011107.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 11.2.2016, v trestnej veci proti obž. K. J., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný K. J.J., R.. XX.X.XXXX C. K., trvale bytom K., prechodne bytom K., T. XX, adresa na doručovanie písomností - K., Z. XX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 21.04.2015 v čase okolo 14.00 h v Martine na ulici S.. Z. pri bytovom dome s číslami vchodov X, X O. XX, pod zámienkou, že predáva naftu, ponúkol K. J. S. P., R.. XX.XX.XXXX, na predaj 400 litrov nafty, a to za sumu 0,75 eura za liter, t.j. celkovo za sumu 300,- € s tým, že S. P. uviedol, že peniaze potrebuje vopred na zaplatenie tejto nafty, na základe čoho S. P. odovzdal K. J. finančnú hotovosť vo výške 300,- €, následne K. J. uviedol S. P., že ide predmetnú naftu vziať a o 16.00 h, v ten istý deň sa stretnú na tom istom mieste, t.j. v Martine na ulici S.. Z.Á. pri bytovom dome s číslom vchodu X, pričom K. J. takto konal aj napriek tomu, že vedel, že žiadnu naftu S. P. nedonesie, následne K. J. o 16.00 h na dohodnuté miesto neprišiel, a ani po viacerých telefonických rozhovoroch s S. P. tomuto predmetnú naftu nedoniesol, čím svojim konaním spôsobil S. P.J., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K., K.. A. XXXX/XX, škodu vo výške 300,-€,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému S. P., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K., K.. A. XXXX/XX, vo výške 300,-Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 4.9.2015 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 281/2015 zo dňa 3.9.2015, na obv. K. J.E., R.. XX.X.XXXX C. K., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného K. J.; výsluchom svedka poškodeného S. P. a svedkov Q. Q. Q., W. J., K. C. O. S. D.; prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a pripojených spisov OS Martin sp. zn. 2T/196/2014, 2T/110/2013, podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný K. J. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vypovedal, že išiel okolo ulice S. Z. a bolo mu povedané, že pán P. by potreboval naftu. Tento mu na to povedal, že záleží aká cena. Hovoril mu, že má 200 litrov a pán P. mu dal 170,-Eur do ruky. S priateľkou Q. Q. išli do auta. Išli za kamarátom a tomu odovzdali peniaze. Bol to S. C.. On robí na majetkoch pri koňoch v Záturčí. Priateľka bola s ním, keď mu dával poškodený peniaze, videla to. Boli dohodnutí na 16.00 hod. Dotyčný, čo mu dal peniaze do ruky sa však neozval, tak sa hanbil povedať, že ho oklamali. C. mu nedoniesol nazad peniaze ani naftu. Na druhý deň povedal pánovi P., že mu dá peniaze naspäť, ale on povedal, že nie 170,-Eur, ale 300,-Eur. Asi aby to nebol priestupok, ale trestný čin. Odvtedy som sa mu neozval. Pri tomto všetkom bola priateľka. Pri pánovi P. nikto nebol, tento si zohnal nejakého falošného svedka, ale bol sám. Cena za liter nafty mala byť asi 0,80,-Eur, tak to vychádzalo tých 160 - 170,-Eur. S. C. mu nepovedal odkiaľ mohol mať tú naftu. Aj v minulosti kupoval od neho za 0,70,-Eur/liter. Tých 200 litrov mal doviezť na aute s S. C., pričom sa mali stretnúť pri krčme a odviezť to pánovi P.. Mal mu do doviezť do garáže oproti krčme. Bol to Furmanský hostinec. Potom sa mu C. neozval, ani tam nebol, ako keby sa prepadol pod zem. Poškodený P. mu dal 2 x po 50,-Eur a ostatné bankovky boli 20 eurovky. Q. Q. bola pri všetkom, aj keď sa dohadovali o cene. Sadli do auta a išli na majetky do Záturčia. Ten kamarát mu povedal, že o 16.00 hod. to dovezie. Pán P. toho kamaráta nevidel, lebo keď zastali na majetkoch, tak poškodený zostal v aute aj s jeho priateľkou a on išiel za tým C.. Odtiaľ išli s priateľkou do Záturčia ku nim domov a pán P. ho čakal pri bytovke. Potom prišli na Podháj, čakali na C., ale neprišiel. Volal mu, no nedvíhal. Pán P. tam nebol. Tomuto nevolal, lebo sa hanbil a myslel, že to dáko vybaví. Potom mu volal, že mu je to ľúto a vráti mu peniaze. Aj občas hľadal toho S., ale nenašiel ho. Keď bol na polícii, nevedel ako sa tá osoba presne volá. Až potom to zistil na majetkoch, išiel sa pýtať. Pán P. mu dal tých 170,-Eur v aute, keď prichádzali na majetky. Po prečítaní časti výpovede obvineného z prípravného konania zo dňa 25.6.2015 za účelom odstránenia rozporov podľa § 258 ods. 4 Tr. por. sa vyjadril, že poškodenému povedal, že ten S. naftu predal, lebo nechcel poškodenému povedať, že ho tento oklamal. Boli dohodnutí na 200 litrov, po 80 centov za liter. Poškodený hovoril o 400 litroch, a on o 200 litroch. Trvá na tom, ako vypovedal dnes. Cena 170,-Eur mala byť celková suma. Pán P. mu dal najprv 140,-Eur a potom 30,-Eur.

Svedok poškodený S. P. pred súdom vypovedal, že pracuje ako stavbyvedúci a mali stavbu na Podháj, kde chodil každý deň. Bol tam nejakú poobede s tým, že obiehal okolo stavby a pozeral čo je urobené. V tom ho oslovil obžalovaný, ktorého on nepoznal osobne, len ho stadiaľ registroval, keď chodil autom po Podháj. Oslovil ho, či nechce kúpiť naftu. Najprv mu povedal, že nie. Vysvetľoval, že je platcom DPH, čiže jeho cena je nezaujímavá. Najprv začal asi s cenou 0,90,-Eur za liter. Potom išiel s cenou stále dole na 75 centov za liter. Ponúkal mu 200 litrov nafty za 75 centov. Obžalovaný ho uistoval, že to nie je kradnuté, že kamionisti, ktorí si nejakým spôsobom ulievajú to predávajú lacno, aby sa toho zbavili. Malo to byť 200 litrov nafty. Najskôr to malo byť menej, ale keď obžalovaný videl, že má záujem, dával stále viac. Bola tam i jeho priateľka, blondína, ale nebola priamo pri nich, stála ďalej asi 7 - 10 metrov. Rozhovor nepočula. Nechcel sa nejakú paprať s naftou z bandasiek, ale prišla mu zaujímavá cena, tak súhlasil. Obžalovaný povedal, že potrebuje financie vopred, že to musí zaplatiť a o 16.00 hod. príde s tou naftou tam k tomu domu. Bohužiaľ mu tie peniaze dal. Myslel si, že tú naftu donesie, bol dôverčivý. Peniaze boli asi v stovkách, tri stovky. Ako mu dával peniaze možno to mohla vidieť tá jeho priateľka. Bolo to vonku, za domom na ulici Z., kde mali stavbu, stál na trávniku. Do auta spolu nešli. Preberanie peňazí videl z lešenia jeden pracovník W. J.. Keď to mal byť veľký objem nafty, tak si išiel po prives. Na miesto o 16.00 hod. prišiel s privesom, čakal sám a zisťoval kto to bol, či ho niekto nepozná. Chalani mu

ozrejmili, že je to K. J.. Druhí chalani, čo ho poznali mu potom povedali kto to je, čo to je, že urobil zle, že vyslovene o tie peniaze prišiel. Obžalovanému potom telefonoval. Tento mu zodvihol až večer okolo 19.30 hod., že dnes to nestihne. V telefóne povedal, že tú naftu má kúpenú a už za ňu zaplatil, tak že buď si zoberie naftu, lebo peniaze už nemá. Tak sa dohodli, že si ju vezme. Osobu, od ktorej mal mať naftu obžalovaný nespomenul, nevie kto to mal byť. Mal to doviesť obžalovaný na ulicu Z.. On vlastní okrem iných aj vozidlo Volkswagen Passat svetlejšej hnedej farby, podľa technického hnedá metalíza. Po prečítaní časti výpovede z prípravného konania zo dňa 25.6.2015 za účelom odstránenia rozporu podľa § 264 ods. 1 Tr. por. sa svedok vyjadril, že pravdivé množstvo nafty je 400 litrov. Pomýlil sa s tým, že je to opakovaná výpoveď. V prípravnom konaní vypovedal pravdivo. Ešte k tomu poukázal, že pri 200 litroch nafty by nemusel ísť po prives a 200 litrov nafty za 300,-Eur by sa mu neoplatilo.

Svedok W. J. vypovedal, že obžalovaného pozná iba z videnia. Pán P. je jeho šéf. Pracoval vtedy na ulici Z., bol na lešení. Rozprávali sa hore z lešenia z druhého poschodia, 4 metre od zeme. Potom si robil svoju robotu a pán P. sa tam dal do reči s nejakým chalanom. Trochu ich počúval, bol celkom blízko asi 7 metrov. Bavili sa ohľadom nafty, to jasne počul, že mu ju predá obžalovaný, dohodli sa. Šéf mu dal peniaze. Nevie koľko nafty to bolo, ale dal mu 300,-Eur. Dal mu to v stovkách. Aká mala byť cena za liter nevie. Obžalovaný tam bol s priateľkou, ale bola ďalej možno 10 metrov. Bola blondína. Stála poníže asi na chodníku, smerom dole. Tie peniaze videl zreteľne. Pán P. spomínal, že mu má doniesť ten dotyčný pán naftu. Nepovedal koľko. Mali sa stretnúť a dať mu tú naftu. Pán P. potom povedal, že mu tú naftu nedoniesol. To vravel ešte v ten deň. Ten pán, ktorý sa rozprával s pánom P. a ponúkal mu naftu bol Róm. Asi to nebol ten pán, čo tu sedí (prítomný obžalovaný pozn.). Myslí, že on tam býva, kde robili. Ale nevie isto, možno si ho s niekým mylí. Videl ho na Podháji. Pán P. má vozidlo Volkswagen Passat, aj firemnú Daciu. On bol na stavbe možno do 16.00 hod. Poškodený tam bol vtedy na Passate.

Svedkyňa Q. Q. Q. pred súdom vypovedala, že s obžalovaným žijú ako druh a družka. Išli vtedy s K. z krčmy, odišiel za týmto pánom - poškodeným. Bolo to na Ul. Z.. Ona kráčala ďalej dole ku zastávke. Nebola tam, keď sa rozprávali. Prišiel potom K., že príde za nimi ten pán autom a idú ku kaštielu dať mu naftu. Nevie koľko nafty, ani za akú cenu. Mali ísť ku kaštielu v Záturčí. K. tam má nejakého známeho, ale nevie kde konkrétne. Zastali tam a K. išiel zobrať naftu. Ona čakala s poškodeným pri aute. Išli tam všetci traja na aute - Passat, béžovej farby. Videla, že pán P. dal obžalovanému peniaze 170,-Eur. Najprv 150,-Eur a potom 30,-Eur, teda to bolo 180,-Eur. Dal mu ich pri kufrí. Keď mu tie peniaze dával ona stála pri aute. K. sa potom vrátil a dohodli sa, že sa stretnú neskôr. Stretnúť sa mali znovu pri kaštieli. Ona s K. išli preč pešo a ten pán na aute. Ako dopadol ten obchod nevie, nezaujímala sa. Pri tom, ako sa dohadovali o obchode nebola priamo. Nevie aké presné sumy bankoviek mu dával. Boli papierové, ale určite to nebolo 300,-Eur. Určite to bola nejaká stovka, päťdesiatka, dvadsiatky. Viac povedať nevie. Peniaze mu dal, keď tam prišli. Peniaze chcel K. dopredu. Keď sa vrátil, povedal, že teraz nemôže, či sa môžu dohodnúť na inom čase v ten deň. Nevie či sa znovu stretli. Osobu s menom S. C. nepozná. Nevie, či si K. takto ešte niekedy kupoval naftu. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedala, že K. zobral od poškodeného 150,-Eur a potom ešte dvakrát po 30,-Eur, nevie prečo je to tak uvedené v zápisnici. P. mu dal 150,- Eur a potom 30,-Eur. Nie dvakrát po 30,-Eur.

Svedok S. D. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že pracuje v priestoroch bývalých štátnych majetkov, kde prevádzkuje jazdecký areál. Obžalovaného pozná z videnia. O skutku, tak ako je uvedený v obžalobe nevie nič. V ich areáli neskladujú žiadnu naftu, nemajú uskladnenú naftu v sudoch, ani vlastnú čerpaciu stanicu. Mechanizmy na naftu sa tam nachádzajú, ale tieto chodia tankovať na čerpaciu stanicu. Osobu K. C. ani S. C. nepozná. V tom čase tam pracoval jeden pracovník K. Q., ročník XXXX. S. C., C. tam nepracovali.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný K. J. sa dopustil trestného činu, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., keďže na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Prečin

podvodu podľa § 221 Tr. zák. je z hľadiska subjektívnej stránky úmyselným trestným činom, ktorý má v odseku 1 charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.). Objektom tohto trestného činu je cudzí majetok t.j. majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu. Za omyl sa považuje rozpor medzi predstavou a skutočnosťou a uvedením do omylu sa rozumie konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Škoda malá je v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. škoda prevyšujúca sumu 266,-Eur.

Obžalovaný nepopieral, že poškodeného S. P.J. oslovil s ponukou na predaj nafty, pričom sa malo jednať o 200 litrov za cenu 80 centov/l. Naftu mal dodať jeho známy S. C., ktorý pracoval na majetkoch pri koňoch v Záturčí. Poškodený mu dal 170,-Eur do ruky. Bolo to 2 x po 50,-Eur a ostatné bankovky boli 20 eurovky. Jeho priateľka Q. Q. bola pri všetkom, aj keď mu dával poškodený peniaze, aj keď sa dohadovali o cene. Potom sadli s priateľkou a poškodeným do jeho auta a išli na majetky do Záturčia ku kaštieľu. Poškodený s Q. Q.J. počkali v aute a on išiel za C. a odovzdal mu tie peniaze. Tento povedal, že naftu dovezie o 16.00 hod.. Mali sa stretnúť pri krčme Furmanský hostinec a odviezť naftu pánovi P.. Potom sa mu už C. neozval, nevrátil mu peniaze ani nedoviezol naftu a niekde sa stratil.

Obžalovaného zo spáchania činu priamo usvedčuje svedok poškodený S. P., ktorý potvrdil, že ho obžalovaný oslovil s ponukou na kúpu nafty. Najprv hovoril o cene asi 0,90,-Eur za liter, avšak takáto cena nebola pre neho zaujímavá. Obžalovaný išiel s cenou stále dole, až na 75 centov za liter. Uisťoval ho, že to nie je kradnuté, že kamionisti si to nejakým spôsobom ulievajú tak predávajú lacno. Nakoniec teda súhlasil. Malo to byť 200 litrov nafty. Obžalovaný povedal, že potrebuje financie vopred, že to musí zaplatiť a o 16.00 hod. príde s naftou k tomu domu na Ul. S. Z., kde mali stavbu. Cena bola dohodnutá na 300,-Eur. Peniaze mu odovzdal v stovkách. S obžalovaným nikam spolu v aute nešli. Preberanie peňazí videl z lešenia jeden pracovník W. J.. Bola tam i obžalovaného priateľka, blondína, ale nebola priamo pri nich, stála ďalej asi 7 - 10 metrov. Keďže to mal byť veľký objem nafty, tak si išiel po prives a o 16.00 hod. na mieste čakal. Obžalovanému sa snažil dovolať, ale tento mu zodvihol až večer okolo 19.30 hod. Povedal, že dnes to nestihne, ale naftu má kúpenú a už za ňu zaplatil. Naftu ani peniaze od obžalovaného doteraz nedostal. Potom sa od kamarátov dozvedel, že sa jedná o K. J., že urobil zle a o tie peniaze prišiel. Hoci svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal o množstve 200 litrov nafty, súd túto skutočnosť považuje iba za nepozornosť svedka, keďže v prípravnom konaní jednoznačne vypovedal, že malo ísť o 400 litrov za cenu 75 centov, čo predstavuje celkovú cenu 300,-Eur. Pred súdom pritom stále hovoril o dohodnutej cene 300,-Eur, čo by pri množstve 200 litrov pochopiteľne nezodpovedalo dohadovanej cene za liter. Po upozornení na tento rozpor sa svedok vyjadril, že pravdivé množstvo nafty je 400 litrov. Pomýlil sa, nakoľko je to už opakovaná výpoveď. Ešte k tomu poukázal, že pri 200 litroch nafty by nemusel ísť po prives a 200 litrov nafty za 300,-Eur by sa mu neoplatilo. Uvedené množstvo nafty si svedok mohol pomýliť i z dôvodu, ako sám vypovedal, že to najskôr malo byť menej, ale keď obžalovaný videl, že má záujem, dával stále viac. Navyše samotný obžalovaný pri výsluchu v prípravnom konaní (zápisnica zo dňa 25.6.2015 na č.l. 8 - 11 spisu) vypovedal, že poškodenému ponúkol na predaj 400 litrov nafty. Výpoveď poškodeného potvrdil svedok W. J., ktorý vypovedal, že bol na stavbe na lešení, keď videl ako sa poškodený S. P. rozprával s nejakým chalanom - Rómom z Podhája. Počul ako sa bavili ohľadom predaja nafty. Koľko to malo byť nafty ani za akú cenu nevie, ale videl ako poškodený dal tej osobe 300,-Eur v stovkách. S tým chalanom bola aj žena, blondína, ale táto stála nižšie možno 10 metrov. Hoci svedok v pojednávacej miestnosti uviedol, že ten pán, ktorý sa rozprával s poškodeným asi nebol prítomný obžalovaný, pripustil, že to nevie isto, možno si ho s niekým mylí. Videl ho na Podháji. Hoci teda svedok nespoznal obžalovaného, o jeho totožnosti vzhľadom na ostatné výpovede nebola žiadna pochybnosť.

Obžalovaný ako svedkov, ktorí mali potvrdiť jeho verziu udalosti označil svoju družku Q. Q. Q. a neskôr aj K. C.. Už výpovede samotného obžalovaného boli značne rozporné. Tento v štádiu prípravného konania tvrdil, že poškodenému ponúkal na predaj 400 litrov nafty za cenu 50 centov/l, teda celkovo 200,-Eur. Naftu mal dodať jeho známy S., ktorý robil pri koňoch na majetkoch v Záturčí - nad kaštieľom. P. mu dal peniaze 170,-Eur pri aute, keď boli spolu pri tom kaštieľu v Záturčí. Povedal, že 30,-Eur mu dá za dve hodiny, že nemá pri sebe. Pri preberaní peňazí bola prítomná aj Q. Q.. Naproti tomu pred súdom obžalovaný tvrdil, že sa nejednalo o 400 litrov, ale iba o 200 litrov nafty, a to za cenu 80 centov. P. mu dal vtedy 2 x po 50,-Eur a ostatné bankovky boli 20 eurovky. Poškodený mu dal tých 170,-Eur v aute, keď prichádzali na majetky. Neskôr zistil, že ten S. má priezvisko C.. Na ďalšom pojednávaní zasa uviedol, že sa dozvedel, že tá osoba, ktorá pracovala na majetkoch sa má volať K. C. z Veľkej Lomnice. Keď predtým spomínal iné meno - S. C., takým sa mu predstavil, takže ho musel oklamať. Svedkyňa Q.

Q. Q. pred súdom vypovedala, že obžalovaný a poškodený sa najprv dohadovali na Ul. Z., pričom ona nebola bezprostredne prítomná, nakoľko kráčala ďalej dole ku zastávke. Potom išli s obžalovaným na poškodeného aute ku kaštieli v Záturčí pre naftu. Nevie koľko nafty, ani za akú cenu. Videla, že pán P. dal obžalovanému peniaze, 180,-Eur. Najprv 150,-Eur a potom 30,-Eur. Dával mu ich pri aute. Boli to papierové peniaze, nejaká stovka, päťdesiatka, dvadsiatky. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný zobral od poškodeného 150,-Eur a potom ešte dvakrát po 30,-Eur, nevedela vysvetliť prečo je to tak v zápisnici uvedené. Obžalovaný ďalej ako svedka, ktorý mal sprostredkovať predaj nafty označil osobu K. C., R.. XX.XX.XXXX C. J., T. D. C. Q.. Výpoveď tohto svedka bola opätovne zásadne rozporná s výpoveďami ostatných svedkov i obžalovaného. Tento pred súdom vypovedal, že robil ako brigádnik na družstve v Martine, pri kaštieli, kde pomáhal bačovi pri ovciach. D. sa volal W., pričom nevedel povedať ani jeho priezvisko. Na majetky chodieval tak 1 - 2 krát do týždňa jeden zákazník odniekať z východu, ktorý sa volal A. a tento sa ho raz opýtal, či má záujem o naftu. Spomínal, že naftu má v nejakom 200-250 litrovom sude a môže ju doniesť. Potom stretol v krčme na Podháji obž. J., ktorý o kúpu nafty prejavil záujem. J. mu dal 170,-Eur a on ich zase dal tomu A.. Obžalovaný prišiel vtedy za ním na majetky na aute VW Passat, ktoré šoféroval ten poškodený. K. z auta vystúpil a tie peniaze mu dal do ruky. Nevie, či to boli jeho peniaze, alebo toho poškodeného. Peniaze mu dal v troch 50,-Eur a jednu 20,-Eur bankovku. Nafta mala byť za cenu 170,-Eur. A. si peniaze zobral, žiadnu naftu nedoviezol a viackrát sa s ním už nepodarilo spojiť. Až na výslovnú otázku, či na aute prišla aj nejaká žena, odpovedal, že áno, priateľka K. J.. Predtým ju nespomenul, lebo tomu nejakým spôsobom nevenoval pozornosť. Táto vyšla z auta a videla ako mu obžalovaný odovzdáva peniaze. A. potom peniaze dával vonku a nikto iný pri tom nebol prítomný. S obžalovaným J. sa zoznámil asi dva týždne pred týmto skutkom v krčme na Podháji, u S.. Predstavil sa mu normálne ako K..

Obhajobu obžalovaného súd vyhodnotil ako absolútne nevierohodnú, účelovú a vykonštruovanú v úmysle vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok. Obžalovaný svoje výpovede postupne menil a prispôboval aktuálnej dôkaznej situácii. Najprv tvrdil, že naftu mala obstaráť bližšie neidentifikovaná osoba s menom S., ktorý robil paholka pri koňoch na majetkoch v Záturčí. Neskôr tento označil menom S. C. a následne zasa K. C. s tým, že tento ho musel oklamať, keď sa mu predstavil ako S.. Svedok C. však vypovedal, že sa mal obžalovanému predstaviť svojím menom. Svedok S. D., ktorý je prevádzkovateľom jazdeckého areálu na spomínaných "majetkoch" však jednoznačne potvrdil, že u neho žiaden S. C. ani C. nepracoval. Svedok C. potom tvrdil, že nepracoval pri koňoch, ale pomáhal bačovi pri ovciach, pričom ani nevedel aké mal tento bača priezvisko. C. zasa označil ako dodávateľa nafty ďalšiu neznámu osobu - A.C. z východu. Podstatné rozpory medzi výpoveďami týchto svedkov navzájom i s výpoveďami obžalovaného boli aj pokiaľ ide o miesto odovzdávania peňazí, osoby ktoré pritom mali byť prítomné, celková peňažná suma, či nominálne hodnoty bankoviek, ktorými malo byť platené. Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný poškodeného uviedol do omylu, keďže v skutočnosti žiadnu naftu na predaj nemal a ponuka nafty bola iba zámienkou na vylákание peňažných prostriedkov od poškodeného vo výške 300,-Eur, ktoré obžalovaný použil pre svoje potreby.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ust. Tr. zák. vyplýva, že základnou funkciou trestu je funkcia represívna, výchovná a preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u obžalovaného K. J. mal súd preukázané, že tento má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 8 záznamov, pričom sa vo všetkých prípadoch jednalo o rozhodnutia tunajšieho súdu. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/196/2014 zo dňa 23.9.2015 právoplatným toho istého dňa, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20, § 221 ods. 1 Tr. zák. (skutok spáchaný dňa 12.4.2014), za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 180 hodín. Predtým bol tiež odsúdený za zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. (skutok spáchaný dňa 19.1.2012), rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/110/2013 zo dňa 6.5.2015, právoplatným dňa 6.5.2015, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 30 mesiacov a probačným dohľadom. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil jednu poľahčujúcu

okolnosť - priznanie a oľutovanie činu podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.. Hoci je pravdou, že obžalovaný sa ku spáchaniu činu nepriznával, vo svojej záverečnej reči nakoniec uviedol, že sa cíti byť vinný a je mu to všetko ľúto. Na druhej strane súd zistil tiež jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona tzn. predchádzajúce odsúdenia za trestné činy. Súd po vyhodnotení osoby páchatel'a, jeho doterajšieho života, možností nápravy ako aj okolností prípadu, najmä s prihliadnutím na nízku škodu, ktorú spôsobil trestným činom, uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere 4 mesiace, ktorý považoval za primeraný na naplnenie prevýchovného, preventívneho i represívneho účelu trestu. V danom prípade obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin dňa 21.4.2015, teda ešte pred vyhlásením právoplatných odsudzujúcich rozsudkov OS Martin sp. zn. 2T/196/2014 a sp. zn. 2T/110/2013. Ako však súd zistil z pripojených spisov, vo veci sp. zn. 2T/196/2014 bol najprv vydaný trestný rozkaz, ktorý bol obv. Končekovi doručený dňa 29.1.2015 a následne voči tomuto podal odpor. Vo veci sp. zn. 2T/110/2013 bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, a to za trestný čin spáchaný ešte dňa 19.1.2012. Rozhodnutím o súhrnnom treste bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz OS Martin sp. zn. 23T/166/2013 právoplatný dňa 10.12.2013 a trestný rozkaz sp. zn. 23T/184/2013 právoplatný dňa 1.4.2014. Nejedná sa potom o súbeh trestných činov a preto neboli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, ale trestu samostatného. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci tomuto v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za úmyselný trestný čin (rozsudok OS Martin sp. zn. 13T/18/2012 právoplatný 20.12.2012), avšak tento mu bol odpustený na základe amnestie prezidenta SR s účinkom zahľadania odsúdenia. Súd ešte dodáva, že v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona neprichádzala do úvahy možnosť prípadného podmienečného odkladu výkonu trestu, nakoľko obžalovaný sa dopustil úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému S. P., R.. X.X.XXXX, T. D. K., K.. A. XXXX/XX, škodu vo výške 300,-Eur. Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody v súlade s ust. § 46 ods. 3 Tr. por., pričom výška škody bola vykonaným dokazovaním preukázaná. Z výpovede poškodeného i obžalovaného pritom vyplynulo, že v čase rozhodovania súdu nebola škoda nahradená ani čiastočne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.